

Sygn. akt VII Pz 27/14

POSTANOWIENIE

Dnia 29 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący : SSO Ewa Bałtrukowicz

Sędziowie : SSO Katarzyna Antoniewicz

SSO Monika Popielińska

po rozpoznaniu w dniu 29 maja 2014 r. w Gdańsku

na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa **M. M.**

przeciwko (...) **Sp. z ograniczoną odpowiedzialnością w G.**

o odprawę, odszkodowanie, zadośćuczynienie, ustalenie dyskryminacji

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 3 marca 2014 r. w sprawie VI P 1136/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Katarzyna Antoniewicz SSO Ewa Bałtrukowicz SSO Monika Popielińska

Sygn. akt VII Pz 27/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 3 marca 2014 r. Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku – VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, na podstawie art.177§1 pkt 6 k.p.c., zawiesił postępowanie w sprawie w zakresie roszczeń powoda M. M. o ustalenie naruszenia zasad równego traktowania w zatrudnieniu oraz o zadośćuczynienie za naruszenie dóbr osobistych.

W uzasadnieniu powyższego rozstrzygnięcia Sąd Rejonowy wskazał, że na rozprawie w dniu 13 lutego 2014 r. powód wniósł o zasądzenie zadośćuczynienia za naruszenie dóbr osobistych oraz ustalenia naruszenia zasad równego traktowania w zatrudnieniu.

Z uwagi na powyższego powód został zobowiązany do wskazania, jakie konkretnie żądania zgłasza w związku z wskazaną przez niego dyskryminacją (czego powód konkretnie domaga się w tym zakresie) oraz jakiej wysokości zadośćuczynienia domaga się w związku z naruszeniem dóbr osobistych – w terminie 7 dni pod rygorem zawieszenia postępowania.

W określonym terminie powód nie wykonał nałożonego na niego zobowiązania, w związku z czym Sąd Rejonowy uznał, iż fakt ten uniemożliwia nadanie sprawie dalszego biegu w tym zakresie. Zdaniem Sądu Rejonowego nie

jest możliwe dalsze procedowanie przy braku konkretnego sprecyzowania żądań związanych z dyskryminacją i naruszeniem dóbr osobistych, czy to w kontekście art.35 ust.1 ustawy z dnia 28.07.2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, czy to na gruncie art.227 k.p.c. (nie można określić, jakie elementy w tym zakresie są sporne, a jakie niesporne, jakie kwestie jawią się jako istotne dla rozstrzygnięcia sprawy), dlatego w oparciu o treść art. 177§1 pkt 6 k.p.c. Sąd ten zawiesił postępowania w tej części.

Z powyższym rozstrzygnięciem nie zgodziła się strona pozwana wnosząc o uchylenie postanowienia i zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego stanowiska strona skarżąca wskazała, iż powód zgłosił nowe żądanie w przedmiocie stwierdzenia dyskryminacji oraz naruszenia dóbr osobistych, a przedmiotem zarządzenia było nałożenie na niego obowiązku ich sprecyzowania. W związku z tym, zdaniem skarżącego winien znaleźć zastosowanie art. 130 k.p.c., a nie art. 177§1 pkt 6 k.p.c. z uwagi na fakt, iż były to całkowicie nowe żądania, które nie zostały sprecyzowane, co powinno skutkować zwrotem pozwu.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Zażalenie pozwanego nie zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie Sąd Okręgowy stanął na stanowisku, iż przyczyny wymienione w art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. uzasadniają zawieszenie postępowania, jeżeli ujawniły się w toku postępowania i z taką sytuacją ma miejsce w przedmiotowej sprawie. Choć nie budzi wątpliwości, iż roszczenia do sprecyzowania których został wezwany powód są nowymi roszczeniami, to ze względu na fakt, iż powód zgłosił je już w toku procesu przeciwko pracodawcy, to nadanie rygoru zawieszenia postępowania w przypadku nie wykonania zarządzenia z dnia 13 lutego 2014 r. było dopuszczalne.

W ocenie Sądu Okręgowego z uwagi na fakt, iż zgłoszenie przez powoda żądania ustalenia naruszenia zasad równego traktowania w zatrudnieniu oraz zadośćuczynienia za naruszenie dóbr osobistych miało miejsce na rozprawie w dniu 13 lutego 2014 r., w obecności pełnomocnika drugiej strony, należy uznać, iż doszło (w sposób dorozumiany) do zawiśnięcia między stronami sporu także w tym przedmiocie, mimo, iż pozew co do nowozgłoszonych roszczeń zawierał istotne braki.

Braki formalne pozwu, polegające na niedokładnym określeniu żądania i nieprzytoczeniu uzasadniających to żądanie okoliczności faktycznych, uniemożliwiają zawiśnięcie sporu, gdyż dotyczą przedmiotowego oznaczenia granic procesu. Z tego też względu ma rację skarżący twierząc, iż tego rodzaju braki formalne pozwu powinny zostać usunięte na zarządzenie przewodniczącego przed nadaniem im biegu - pod rygorem zwrotu (art. 130 § 1 w zw. z art. 187 § 1 k.p.c.). W sytuacji jednak, gdy mimo wymienionych braków formalnych pozwu nadano mu bieg, istnieje nadal konieczność ich uzupełnienia dla nadania sprawie dalszego biegu - w celu jej rozpoznania, skoro jednak powód nie uczynił tego w określonym mu terminie, Sąd Rejonowy uprawniony był do zawieszenia postępowania na podstawie art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 19 października 1988 r. I CZ 111/88, LEX 8920 – per analogiam)

Wobec powyższego brak było podstaw do uznania zaskarżonego postanowienia za nieprawidłowe i w tym stanie rzeczy, Sąd Okręgowy na mocy art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak sentencji postanowienia.

SSO Katarzyna Antoniewicz SSO Ewa Bałtrukowicz SSO Monika Popielińska